

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok I, III, dne 25. 7. 2016
výrok II, dne 29. 12. 2015
a je vykonatelné dnem výrok I. - 29. 7. 2016

V Písku
dne 17. 01. 2019

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyní Mgr. Danielou Špeldovou v právní věci žalobce:

zast.: Mgr. Michal Bielecki, advokát, se sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, 120 00 Praha 2, proti žalovanému:

Mgr. k, zast.: JUDr. Václav Kalina, advokát, se sídlem Heydukova 101/2, 397 01 Písek, za účasti vedlejšího účastníka:

o zaplacení částky 999.999,- Kč,

t a k t o :

- I. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci částku **400.000,- Kč**, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se v rozsahu nároku žalobce proti žalovanému o zaplacení částky 599.999,- Kč **z a m í t á**.
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se na žalovaném domáhal zaplacení částky 999.999,- Kč s odůvodněním, že dne 10.7.2012 kolem 12:40 hod. způsobil žalovaný jako řidič osobního vozidla tov. zn. Peugeot 206, reg. zn. , dopravní nehodu na silnici č. I/20 v katastrálním území Myšelec ve směru od Českých Budějovic na Písek, když přejel dvojitou plnou čáru a vjel s vozidlem do protisměru. V protisměru se čelně srazil s vozidlem tov. zn. Ford Focus, reg. zn. , ve kterém jako spolujezdec cestoval žalobce. Žalobce při nehodě utrpěl vážná zranění, zejména těžké pohmoždění hlavy s tříštivou vpáčenou zlomeninou čelní krajiny, base lební a centrálního obličejového skeletu, poranění mozku s krevními výrony v obou čelních lalocích, krvácení do vedlejších nosních dutin, zlomeninu týlní kosti vpravo, těžký otřes mozku, pohmoždění pravého plicního křídla, tříštivou zlomeninu levé kosti stehenní, odlomení příčných výběžků prvního až třetího bederního obratle vpravo a mnohočetná pohmoždění pravé horní a levé dolní končetiny (dále jen „zdravotní následky nehody“). Léčení si vyžádalo celou řadu operací a hospitalizací. Mimo jiné byla žalobci odstraněna část lebních kostí, které byly teprve s odstupem řady měsíců nahrazeny umělými implantáty. Opakovaně byla ze strany žalobce podstoupěna operace kosti stehenní, a to výměny a doplnění vnitřní fixace kostí – šroubů. Žalobce se proto po žalovaném, který se k činu, ve kterém byl spatřován přečin těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, 2 tr. zák. a přečin ublížení na zdraví podle § 148 odst. 1 tr. zák., v přípravném řízení doznal, domáhá nároku na náhradu nemajetkové újmy. Soudní judikatura dovodila samostatnost nároků náhrady škody na zdraví a náhrady újmy způsobené zásahem do osobnostních práv. Žalobci byla vyplacena náhrada škody na zdraví v určité výši, a to pojišťovnou žalovaného. Tato však byla stanovena na základě tabulek (vyhl. č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, která je již zrušená), jejichž užití plně nevystihuje závažnost vzniklé újmy, co do intenzity a zásahu do osobnostních práv žalobce. Žalobce má za to, že by mu měla být hrazena též morální újma vzniklá závažným zásahem do tělesné integrity a frustrace z trvalého poškození, a tak se nejedná o totožný nárok, jako nárok vzniklý z titulu náhrady škody. Běžný život žalobce je v současné době podstatně ztěžován v důsledku těžké pourazové epilepsie, se kterou se dosud léčí, ztráty schopnosti soustředění, podstatného zhoršení krátkodobé i dlouhodobé paměti a jejími výpadky, stálých bolestí hlavy, ztráty čichu, pravděpodobně doživotních poruch spánku, špatné usínání, časté buzení v noci, které způsobují celodenní únavu. To vyvolává v žalobci také stres a vypětí, které má dlouhodobě nepříznivý dopad na psychiku žalobce, který trpí aktuálně depresivní poruchou. Špatný zdravotní i psychický stav žalobce tak vytváří neustále psychický tlak na okolí žalobce, v důsledku čehož po dlouhodobém soužití žalobce opustila jeho přítelkyně. Je proto zapotřebí přiznat žalobci náhradu újmy, která přesahuje pouhé ztížení společenského uplatnění, včetně abstraktní ztráty možností pracovního uplatnění tj. nejen toho, že žalobce jako kameraman přišel o schopnost točit z ruky, k čemuž je potřebná plynulá chůze a přesná pohybová koordinace, ale prakticky jakéhokoliv zaměstnání nebo výkonu činnosti, k němuž je potřebná plynulá chůze nebo řidičské oprávnění a omezení možnosti zapojit se do dalších životních činností jako např. sport. Žalobce byl před nehodou aktivní sportovec. Žalovaným způsobená újma podstatným způsobem zasahuje nejenom do žalobcova práva na zdraví, ale došlo také k narušení každodenního pracovního a soukromého života žalobce ve značné míře. Žalobce vzhledem k povaze, intenzitě, trvání a rozsahu působení nepříznivých následků pociťuje a prožívá újmu jako velmi závažnou. Proto žalobce navrhuje, aby soud rozhodl tak, jak je uvedeno v žalobě a uložil žalovanému uhradit dlužnou částku ve výši 999.999,- Kč. Žalobce upřesnil své žalobní vyjádření po poučení soudu o judikatuře, a to především rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 1 Co 2/2010, sp. zn. 30 Cdo 1578/2009, sp. zn. 30 Cdo 2586/2014, sp. zn. 30 Cdo 154/2007 a sp. zn. 30 Cdo 1545/2013, podle nichž jak bolest, tak

ztížení společenského uplatnění jsou speciálními náhradami za zásahy do práva na ochranu osobnosti ve smyslu § 11 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., účinného do 31.12.2013 (dále jen „obč. zák.“). Žalobce se domáhá náhrady za zásahy do práv na ochranu osobnosti, které mu doposud nebyly nijak kompenzovány ani v režimu náhrady bolestného, ani ztížení společenského uplatnění, ani obecnou formou náhrady nemajetkové újmy dle § 13 odst. 2 obč. zák., přičemž konkrétně se jedná se 1) o zásah do práva na rodinný a partnerský život, kdy žalovaný způsobil úplný rozvrat rodinného a partnerského soužití žalobce, když způsobil dlouhé odloučení žalobce a partnerky po dobu pobytu žalobce v nemocnici, dále podstatným způsobem změnil dosavadní život partnerů, kdy prakticky vyloučil jakoukoliv společnou činnost, natož jakýkoliv intimní kontakt. Partnerský život změnil i do budoucna, když trvalá omezení a změny u žalobce znamenaly změnu veškerého dosavadního společného života i veškerých budoucích plánů na společný rodinný život, kdy se veškerá činnost pro ten okamžik, nejbližší i vzdálenější budoucnost prakticky znemožnila. Dlouhé léčení ve spojení s osobnostními změnami a deprese žalobce vedlo k odcizení partnerky a jejímu odchodu od žalobce. Osobnostní změny ve spojení s fyzickými omezeními pak významně omezují žalobce v možnosti a schopnosti navázat a udržet nový partnerský vztah. 2) Došlo k zásahu do práva na profesní život a seberealizaci. Žalobce pracoval v umělecké profesi, která je zároveň velmi navázána na mezilidské kontakty, vazby a postavení v příslušných společenských tj. uměleckých kruzích. Dlouhé úplné vyloučení z profesního života po dobu více než roku a půl způsobilo přetrhání profesních vazeb na režiséry, producenty a spolupracovníky. Osobnostní změny žalobce, ztráta soustředění a fyzická omezení pak narušují i ty poslední zbytky spolupráce, které se žalobci podařilo obnovit. Fyzická omezení tj. ztráta koordinace vylučuje žalobce z dosavadní činnosti kameramana „točení z ruky“. Ztráta řídičského oprávnění značně omezuje žalobce v možnosti realizace v oboru, neboť není schopen se na potřebné místo bez cizí pomoci dostat. Ztráta možnosti cestovat (letecky) pak vylučují žalobce z dosavadní činnosti, spočívající v natáčení dokumentárních snímků v zahraničí s malým štábem, což tvořilo značnou část jeho profesní činnosti. Ztráty soustředění, ztráta koordinace pohybů a schopnosti plynulé chůze pak významně dopadá na schopnost a možnost realizace dosavadní celoživotní umělecké profese. 3) Zasaženo bylo i do svobody pohybu. V důsledku dopravní nehody je žalobce omezen v běžném pohybu a neschopen plynulé chůze nebo chůze na delší vzdálenosti. V důsledku epilepsie přišel žalobce o řídičské oprávnění. V důsledku úrazu hlavy včetně epilepsie, nemůže žalobce cestovat na dlouhé vzdálenosti letecky. 4) Zásah do práva na společenský život lze popsat tak, že v důsledku dopravní nehody byl žalobce vyřazen po dobu nejméně jeden a půl roku z jakéhokoliv i společenského kontaktu s kamarády a známými. Uvedená prodleva vedla k přetrhání přátelských vazeb. K dalšímu odloučení a odcizení vedly změny v osobnosti žalobce v důsledku samotné traumatické události, komplikovaného léčení, frustrace z trvalého poškození a fyziologických zásahů do mozku, což vedlo k tomu, že valná většina vazeb již nebyla obnovena. Vzhledem k tomu, že profese žalobce je umělecká a do jisté míry filmový život je závislý na přátelských osobních kontaktech, dopadají důsledky uvedené v tomto bodě i do profesního života žalobce. 5) Podstatně bylo zasaženo i do práva žalobce na zdraví: epilepsie, stálé bolesti hlavy, ztráta schopnosti soustředění, ztráta koordinace pohybů a plynulé chůze, poruchy krátkodobé i dlouhodobé paměti a její výpadky, ztráta čichu, poruchy spánku, velmi obtížné usínání hraničící s nespavostí, časté buzení, ztráta koordinace a deprese. U žalobce v důsledku úrazu mozku došlo dále k významné změně osobnosti a k příklonu k agresivitě. Žalobce považuje výše uvedené zásahy do svého práva na ochranu osobnosti popsané ad 1) až ad 5) za natolik závažné, že v případech, na které by dopadala paušalizovaná náhrada tj. bolestné nebo ztížení společenského uplatnění, by tuto náhradu nepovažoval za dostatečnou. Navrhuje proto, aby soud uložil žalovanému zaplatit na nemajetkové újmě částku 999.999,- Kč.

Žalovaný se ve věci vyjádřil tak, že dne 10.7.2012 na silnici č. I/20 v k.ú. Myšelec, okres Písek došlo k dopravní nehodě, při níž došlo ke zranění několika osob, mezi nimi i žalobce. Viníkem nehody byl shledán Policií ČR žalovaný, proti němuž bylo usnesením státního zastupitelství č.j. ZT 341/2012-17 ze dne 21.12.2012 trestní stíhání podmíněně zastaveno. Závažná poranění, které utrpěl žalobce následkem této dopravní nehody, doložil žalobce lékařskými zprávami a bylo mu v souladu s příslušnými právními předpisy Českou podnikatelskou pojišťovnou a.s., jako pojistitelem vozidla, vyplaceno bolestné ve výši 4.976,5 bodů x 120,- Kč, tj. 597.180,- Kč, ztížení společenského uplatnění ve výši 4.638 bodů x 120,- Kč za bod tj. 556.560,- Kč, ušlý zisk za období od 10.7.2012 do 30.1.2013 ve výši 198.122,- Kč a náklady spojené s léčením ve výši 29.724,- Kč. Žalobce tak byl odškodněn, pokud jde o jeho újmu na zdraví řádně, a to v souladu s vyhláškou Ministerstva zdravotnictví ČR č. 440/2001 Sb. v platném znění, která stanovuje, za jaký druh omezení v běžném životě je odškodnění za snížení společenského uplatnění poskytováno, konkrétně tak stanoví v ustanovení § 3, přílohy č. 2 a 4 jako „*následky škody na zdraví, které jsou trvalého rázu a mají prokazatelně nepříznivý vliv na uplatnění poškozeného v životě a ve společnosti, zejména na uspokojování jeho životních a společenských potřeb, včetně výkonu dosavadního povolání nebo přípravy na povolání, dalšího vzdělávání a možnosti uplatnit se v životě rodinném, politickém, kulturním a sportovním*“. Žalobce byl za škodu na zdraví v podobě bolestného a ztížení společenského uplatnění odškodněn a není důvod pro duplicitní plnění žalovaného vůči žalobci. Žalovaný argumentoval závěry rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 1 Co 2/2010: „*Právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích a nárok na náhradu škody na zdraví za bolest a ztížení společenského uplatnění jsou totiž samostatné právní prostředky ochrany fyzické osoby, a proto je nelze uplatnit na základě totožných skutkových tvrzení. Nesystematické navyšování nároků vzniklých z titulu náhrady škody na zdraví v podobě bolestného a ztížení společenského uplatnění by bylo porušením ústavního principu proporcionality s tím, když disproporce by vznikla na straně škůdce, neboť způsobená újma by byla duplicitně hodnocena a zřejmě i odškodňována.*“ a závěry rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 1578/2009, podle kterého je třeba přihlížet k tomu, že náhrada nemajetkové újmy ve formě zadostiučinění je právním institutem do jisté míry výjimečného charakteru, který se uplatní právě jen za splnění zákonem stanovených podmínek, a není reparací, ale má sloužit ke zmírnění následků vzniklé nemajetkové újmy. Nemajetkovou újmu žalobce v návrhu ničím nedokládá, proto žalovaný navrhuje, aby žaloba byla zamítnuta, přičemž současně žalovaný zpochybňuje úraz jako důvod rozchodu žalobce s přítelkyní, neboť rozpad vztahu závisí na mnoha faktorech a roli sehrál dle žalovaného i následek abusu alkoholu, když po úraze žalobce tuto návykovou látku hodně zneužíval, v jehož důsledku mohlo dojít ke změně jeho psychiky v důsledku nadměrné konzumace alkoholu.

Ve věci se vyjádřil vedlejší účastník, Pojistitel
uvedl, že činí nesporným, že dne 10.7.2012 došlo k dopravní nehodě, kterou zavinil žalovaný jako řidič motorového vozidla tov. zn. Peugeot 206, Pojistitel které bylo v době nehody pojištěno u vedlejšího účastníka. Při dopravní nehodě došlo ke zranění žalobce. Z pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla vedlejší účastník uhradil žalobcem uplatněné a prokázané nároky na náhradu škody na zdraví, a to náklady léčení ve výši 29.724,- Kč, bolestné ve výši 597.180,- Kč, ztížení společenského uplatnění ve výši 700.560,- Kč, ušlý zisk za období od 10.7.2012 do 30.1.2013 ve výši 198.122,- Kč. Podle § 6 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla ve znění platném v době dopravní nehody, který stanoví rozsah pojištění odpovědnosti, se pojištění na náhradu nemajetkové újmy nevztahuje. Právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích podle ustanovení § 13 odst. 2 obč. zák. a nároky na náhradu škody na zdraví za bolest a za ztížení společenského uplatnění jsou samostatné právní prostředky ochrany

fyzické osoby, a nelze je proto uplatnit na základě totožných skutkových tvrzení. Vedlejší účastník přitom odkazuje na § 2 odst. 1 vyhlášky č. 440/2001 Sb. v platném znění upravující odškodnění bolesti a § 3 odst. 1 této vyhlášky upravující odškodnění ztížení společenského uplatnění. Vedlejší účastník navrhuje, aby žaloba žalobce byla zamítnuta.

Ze sdělení výše pojistného plnění ze dne 14.2.2013 je zřejmé, že žalobci byla vyplacena částka 14.862,- Kč za náklady léčení, ze sdělení výše pojistného plnění ze dne 3.4.2013 je zřejmé, že byla žalobci vyplacena částka 14.862,- Kč za náklady léčení, ze sdělení výše pojistného plnění ze dne 22.5.2013 je zřejmé, že žalobci byla vyplacena částka 587.280,- Kč za bolestné, ze sdělení výše pojistného plnění ze dne 10.6.2013 je zřejmé, že žalobci byla vyplacena částka 18.768,- Kč za ušlý zisk z nemocenského, ze sdělení výše pojistného plnění ze dne 17.4.2014 je zřejmé, že žalobci byla vyplacena částka 206.460,- Kč za bolestné a ztížení společenského uplatnění (ztráta čichu žalobce, poškození obličeje a kostní defekt v klenbě lební při neakceptování odškodnění paklobu stehenní kosti a vážné mozkové nebo duševní poruchy po těžkém poranění hlavy /epilepsie/ pro nedoložení odborného vyšetření a postkomoční syndrom pro jeho krátkodobost a brzké odeznění a navýšení o 30% při zohlednění věku žalobce), ze sdělení výše pojistného plnění ze dne 27.5.2015 je zřejmé, že byla vyplacena žalobci částka 144.000,- Kč za další ztížení společenského uplatnění, ze sdělení výše pojistného plnění ze dne 29.8.2014 je zřejmé, že byla vyplacena žalobci částka 360.000,- Kč za ztížení společenského uplatnění (vážné mozkové nebo duševní poruchy po těžkém poranění hlavy, zejména epilepsie s 50%ním navýšením) a ze sdělení výše pojistného plnění ze dne 13.8.2013 je zřejmé, že byla vyplacena žalobci částka 198.122,- Kč za ušlý zisk v období od 10.7.2012 do 30.1.2013.

Z potvrzení o vyplacených dávkách nemocenského pojištění ze dne 27.3.2013 Pražské správy sociálního zabezpečení vyplývá výše těchto dávek 18.768,- Kč za období od července 2012 do ledna 2013.

Z daňového priznání žalobce k dani z příjmů fyzických osob za rok 2011 soud zjistil, že rozdíl mezi příjmy (965.271,- Kč) a výdaji (579.163,- Kč) žalobce činily v době před jeho úrazem částku 386.108,- Kč, což znamená měsíční příjem ve výši 32.167,- Kč.

Ze znaleckého posudku z Nemocnice Na Františku, pořízeného na žádost vedlejšího účastníka dne 20.8.2014, je zřejmé, že tento soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví zdravotnická a různá se zvláštní specializací neurologie, dospěl k závěru, že odškodnění ztížení společenského uplatnění odpovídá hodnocení 2.100 bodů za potraumatickou epilepsii a organicky podmíněné změny osobnosti a emocí jako vážné mozkové a duševní poruchy po těžkém poranění hlavy při zjištění lehce podprůměrného kognitivního výkonu, nižšího průměru bezprostřední paměti a podprůměrné koncentrace pozornosti (2.000 bodů), a dále zkrácení levé dolní končetiny o 2 – 4 cm (100 bodů). Pokud jde o deformující jizvy obličeje středního stupně, ztrátu čichu a kostní defekt čelní a čichové kosti, pak nebylo možné tato poškození hodnotit. Bodové ohodnocení bylo navýšeno o 50 % podle § 6 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 440/2001 Sb. v platném znění z důvodu, že předmětný úraz žalobce omezil významným způsobem v jeho zaměstnání i ve společenské, kulturní a sportovní oblasti.

Z propouštěcí lékařské zprávy Nemocnice v Českých Budějovicích a.s., oddělení úrazové a plastické chirurgie traumatologie lůžka A a B, ze dne 29.5.2013 je zřejmý popis stavu žalobce po provedené kranioplastice a z propouštěcí zprávy ze dne 14.7.2013 vyplývá popis stavu žalobce po operaci levého kolenního kloubu. Podle lékařské zprávy Neurologie

Hostivice, Neuroaxis s.r.o. ze dne 3.3.2014 byla u žalobce zjištěna sekundární epilepsie se sekundárně generalizovanými záchvaty zprava. Fakultní nemocnice V Motole, neurologické kliniky 2. lékařské fakulty a Fakultní nemocnice Motol, v propouštěcí lékařské zprávě ze dne 19.11.2013 popsala zjištění poruch spánku, soustředění a amnézie události u žalobce, a to po vyšetření po přijetí žalobce v bezvědomí s křečemi.

Z posudku o ztížení společenského uplatnění ze dne 16.1.2014 vyplývá, že Centrum zdravotních služeb Prostějov vyčíslilo ztížení společenského uplatnění na 5.660 bodů plus 50%ní navýšení, což činí 8.490 bodů celkem při zohlednění kostního defektu čelní a čichové kosti, postkomočního syndromu, vážných neurologických poruch mj. epilepsie, deformující jizvy obličeje, ztráty čichu a paklobu diafýzy levé stehenní kosti, a z posudku o bolestném ze dne 16.1.2014 bylo zjištěno, že Centrum zdravotních služeb Prostějov vyčíslilo bodové ohodnocení bolestného na 260 plus 390 bodů.

Součástí spisového materiálu vedlejšího účastníka byla emailová korespondence mezi ním a zástupcem žalobce a žádost o posouzení bolestného a ztížení společenského uplatnění ze dne 14.5.2013 který dospěl k ohodnocení ztížení společenského uplatnění ve výši 5.010 a ze dne 20.3.2014 s bodovým ohodnocením 5.538 bodů. Soud měl k dispozici i lékařský posudek hodnocení úrazu a odškodnění bolesti ze dne 13.5.2013 podle vyhl. 440/2001 Sb. v platném znění , přičemž hodnocení úrazu žalobce a odškodnění jeho bolesti bylo vyčísleno na 5.470 bodů celkem. Dalším přiloženým listinným materiálem je upravený posudek dle posudku na bolestné ve výši 4.894 bodů, přičemž tento není datován. Soudu byly předloženy i listiny, které dokladují placení skutečných výloh, např. regulačních poplatků a léčiv, které byly uhrazeny v souvislosti s léčením žalobce.

Svědčyně i uvedla ve své výpovědi, že je bývalou přítelkyní žalobce, a že k nehodě dne 10.7.2012 došlo po 6,5 letech jejich vztahu, přičemž následně byla v partnerském vztahu se žalobcem ještě 1,5 roku. Podle svědkyně došlo ke změně způsobu života žalobce před a po úrazu ve všech oblastech jeho života. Tím, že byl zasažen čelní lalok, byla negativně ovlivněna schopnost žalobce se ovládat. Již před úrazem vedl žalobce bohémský život filmařů, ale po úrazu začal nadměru pít, často nepřišel domů, a podnapilý byl ke svědkyni slovně hrubý, což před úrazem nedělal, a což si navíc pro narušení krátkodobé paměti po úrazu nepamatoval. Svědkyně se o žalobce i žalobce samotného začala bát, avšak on nechtěl nijak situaci řešit, nebyl si jistý, ani zda chce dítě, přestože společně podstoupili první pokus o umělé oplodnění. Přidávaly se následně další zdravotní problémy např. pomočování jako první příznaky epilepsie a velký záchvat, v důsledku něhož přestal žalobce pít. Důvěra mezi partnery však byla výrazně narušena a žalobce vyhrožoval svědkyni i fyzickým napadením, proto se svědkyně se žalobcem rozešla. Žalobcovo chování se změnilo po úraze zejména v tom, že není schopen posoudit následky svého chování, komunikace často končí byť i neúmyslnou invektivou, zvýraznila se i důraznost vyjadřování se žalobce k čemukoliv. Žalobce je stále talentovaný a šikovný kameraman, který sice nemůže točit dokumenty v zahraničí, ale s pomocí např. při přesunu kamery točit může. Omezení samoobslužnosti žalobce trvalo jen dočasně asi 6 měsíců, kdy se o většinu věcí starala svědkyně, všude žalobce vozila, protože neměl řidičské oprávnění, a doprovázela ho. Výrazně se zhoršila schopnost žalobce se rozhodovat, byť i v běžných věcech, zhoršily se i žalobcovy psychické problémy ve formě úzkostí až do jakéhosi patologického stavu. V době

hospitalizace žalobce v Českých Budějovicích svědkyně za žalobcem pouze dojížděla, a to hlavně o víkendech, když byl v Praze, tak se viděli každý den.

Svědek je kamarádem žalobce, zná jej asi 5 let, a žalobce je též vedoucím závěrečné práce svědka na FAMU, kde žalobce učí. Svědek spolupracoval se žalobcem v době po úraze na 4-5 projektech s tím, že pokud šlo o film, tak šlo o deset natáčecích dnů, pokud šlo o seriál, tak o třicet natáčecích dnů. Chování žalobce se po úraze změnilo, když před úrazem byl žalobce příjemný, vstřícný, veselý člověk a po úraze jde hodně náladový. Práce kameramana je fyzicky i psychicky náročná, složitá práce, vyžadující kondici po všech stránkách, obnáší mj. technickou přípravu, kameraman sám „švenkuje“ tzn., že fyzicky drží kameru a točí, v čemž je žalobce omezen, i proto svědek spolupracoval na několika projektech se žalobcem, aby realizoval některé činnosti za žalobce. V současné době musí být okolí k žalobci mnohem tolerantnější, protože již neřeší věci s nadhledem a humorem, v osobním kontaktu už není tak spontánní jako dřív. Je obtížnější dohodnout se se žalobcem organizačně na způsobu spolupráce.

Svědek uvedl, že zná žalobce více než 10 let, je to jeho blízký přítel a kolega, studovali spolu FAMU a dva roky spolu bydleli a spolupracovali na mnoha různých filmových projektech a ve spolupráci chtějí i pokračovat, protože jsou si lidsky a umělecky blízcí. U žalobce došlo k několika změnám, zejména v citění a chování k sobě samému i k ostatním. To se projevuje nejen v soukromých vztazích, ale i v pracovních, protože ty pracovní v naší branži jsou velmi úzce spojené právě s nějakou osobní vazbou. Žalobce působil před úrazem jako usměvavý a tolerantní člověk, velmi trpělivý na place, který podával vždy profesionální výkon. Trpělivost po úraze naprosto zmizela, lidsky i názorově „ztvrdnul“, ztratil nadhled a osobitý smysl pro humor, vyjadřuje se přímočaře a jednostranně a přiklonil se k černému vidění věcí, je mnohem radikálnější, zmenšil se jeho respekt k ženám. Soustředěnost, která je v jeho profesi velmi důležitá, je dost narušená, což je zřejmé již při běžném hovoru. Žalobci chybí pro něj před úrazem velmi typická chuť do nových projektů a v současné době bere věci pracovní pouze jako obstarání živobytí, když před tím je bral jako uměleckou výzvu. Před úrazem spolupracovali svědek a žalobce na školních projektech a dokumentárních filmech, připravovali scénář na celovečerní film a po úraze jim s ohledem na fyzické omezení a změna přístupu žalobce brání pokračovat v realizace společné práce. Pokud jde o pracovní realizaci, žalobce je schopen i přes omezení dělat nadále svou profesi jako hlavní kameraman s pomocným personálem, ale bez lidí, kteří mu nosí kameru nebo někde staví světla, by svojí profesi rozhodně dělat nemohl, což vylučuje jeho práci na nízkorozpočtových projektech. Pokud jde o estetické vidění věcí, které vychází z nějaké zkušenosti a nějakého tréninku, tak žalobce je stále umělcem velmi slušné úrovně. Svědek ví o epilepsii žalobce i o tom, že žalobce chtěl řešit své problémy se spaním a zhoršením úzkostí a že si žalobce uvědomoval i to, že se choval občas jinak ke své přítelkyni, což jí vadilo a působilo to problémy ve vztahu, když mu ve výsledku přítelkyně řekla, že se změnil a že má před sebou jiného člověka, se kterým si neumí představit žít.

Žalobce ve svém účastnickém výslechu mj. uvedl, že studoval FAMU včetně postgraduálního studia a nyní na této škole již 12 let učí. Žalobce je filmový kameraman, natočil řadu filmů, zejména dokumentárních filmů, s čímž souvisí i způsob života poznávat svět, lidi a svět v jeho souvislostech a předat dál, co poznal, což žalobce považoval a považuje za smysl jeho života. Omezením po úraze je pro žalobce zejména nedostatečná hybnost nohy potřebná pro natáčení statických, ale především dynamických záběrů, potíže s pamětí, se soustředěním, se spánkem, se zvýšenou agresivitou, žalobce dlouho nevydrží komunikovat s lidmi, přišel i o přítelkyni, se kterou byl 10 let, neboť podle ní se po úraze příliš změnil.

Žádná finanční částka nemůže vyjádřit, co prožil a o co přišel, odškodnění pojišťovny je nedostatečné, žalobce přišel o soukromý život. Žalobce popsal pouhý stav, kranioplastiku lební kosti a reoperaci nohy. Žalobce je omezen na pohyb, velmi špatně spí, přišel o veškerý společenský život i o partnersko-intimní život, a to díky mozkovým, ale i tělesným změnám v důsledku úrazu. Pracovní život žalobce se změnil tak, že natočil seriál a jeden film, ale jeho dřívější spolupracovníci ho nekontaktují kvůli jeho zdravotním omezením a už si našli jiné spolupracovníky. Žalobce hrál před úrazem zejména tenis, což nyní není možné. Žalobce má částečný invalidní důchod ve druhé skupině, má živnostenský list, aby mohl vykonávat svou profesi, rentu od pojišťovny nepobírá. Žalobce s ohledem na svou těžkou epilepsii, v důsledku které nemá ani řidičský průkaz, už rok a půl nepije alkohol. Žalobce má řadu fyzických a psychických problémů, které se mění v čase, je určitě agresivnější i v situacích, které by dříve přešel s úsměvem.

Z pojistné smlouvy pro Autopojištění Combi Plus je zřejmé, že měla pojištěn u České podnikatelské pojišťovny a.s., a to pokud jde o placení povinného pojištění z provozu vozidla, automobil tov. zn. Peugeot 206 reg. zn.

Ze sdělení výše pojistného ze dne 10.6.2013 vyplývá, že byl zaplacen žalobci regres vyplacených nemocenských dávek ve výši 18.768,- Kč a z potvrzení vyplaceného pojistného plnění ze dne 11.9.2014 vyplývá, že celkem byly vyplaceny následující částky žalobci: na bolestném částka 597.180,- Kč za 4.976,5 bodů x 120,- Kč, na ztížení společenského uplatnění částka 556.560,- Kč jako 4.638 bodů x 120,- Kč, na ušlém zisku za období od 10.7.2012 do 30.1.2013 částku ve výši 198.122,- Kč a na nákladech spojených s léčením částka ve výši 29.724,- Kč.

Z usnesení Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích je zřejmé, že byla pro nedůvodnost zamítnuta stížnost poškozeného, tj. žalobce proti usnesení Okresního státního zastupitelství v Písku ze dne 21.12.2012 č.j. ZT 341/2012-17, jímž bylo podle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastaveno trestní stíhání žalovaného jako obviněného a podle § 307 odst. 3 trestního řádu mu byla stanovena zkušební doba v trvání 24 měsíců.

Z rozhodnutí Městského úřadu Moravská Třebová, odboru dopravy, soud zjistil, že bylo dne 13.12.2013 pravomocně rozhodnuto o odnětí řidičského oprávnění žalobci v důsledku lékařské zprávy , vystavené dne 18.11.2013 v Praze pro zdravotní nezpůsobilost v řízení motorových vozidel, trolejbusů a tramvají.

Soud na základě provedení dokazování zjistil následující skutkový stav. Žalovaný způsobil dne 10.7.2012 dopravní nehodu jako řidič osobního vozidla tov. zn. Peugeot 206, reg. zn. , na silnici č. I/20 v katastrálním území Myšenec ve směru od Českých Budějovic na Písek, když přešel dvojitou plnou čáru a vjel s vozidlem do protisměru, kde se v protisměru čelně srazil s vozidlem tov. zn. Ford Focus, reg. zn. , ve kterém jako spolujezdec cestoval žalobce. Žalobce při nehodě utrpěl vážná zranění popsaná výše jako zdravotní následky nehody, což je zřejmé z lékařských zpráv Nemocnice v Českých Budějovicích a.s. ze dne 29.5.2013 popisující stav žalobce po provedené kranioplastice a ze dne 14.7.2013 popisující stav žalobce po operaci levého kolenního kloubu, Neurologie Hostivice, Neuroaxis s.r.o. ze dne 3.3.2014, popisující zjištění sekundární epilepsie se sekundárně generalizovanými záchvaty zprava a Fakultní nemocnice V Motole ze dne 19.11.2013 spočívající v popisu stavu žalobce v podobě poruch spánku, soustředění a amnézie události, a to po vyšetření po přijetí v bezvědomí s křečemi, i ze znaleckého posudku , který k odškodnění ztížení společenského uplatnění bodově ohodnotil zkrácení levé dolní končetiny a potraumatickou epilepsii a organicky podmíněné změny

osobnosti a emocí při zjištění lehce podprůměrného kognitivního výkonu, nižšího průměru bezprostřední paměti a podprůměrné koncentrace pozornosti. Žalovaný se ke svému jednání doznal v přípravném řízení, proto bylo podmíněně zastaveno jeho trestní stíhání rozhodnutím Okresního státního zastupitelství v Písku č.j. ZT 341/2012-17 ze dne 21.12.2012 ve spojení s usnesením Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích č.j. KZT 97/2013-4 ze dne 26.2.2013 a byl mu uložen trest odnětí s podmíněným odkladem jeho výkonu, přičemž o náhradě škody nebylo rozhodováno. Automobil však byl dle pojistné smlouvy k pojištění vozidla tov. zn. Peugeot 206, reg. zn. ze dne 7.9.2010 pojištěn u České podnikatelské pojišťovny, a.s., která za něj uhradila na náhradě škody na zdraví žalobci podle potvrzení o vyplaceném plnění ze dne 11.9.2014 na bolestném částku 597.180,- Kč, na ztížení společenského uplatnění částku 556.560,- Kč, na nákladech spojených s léčením částku 29.724,- Kč a na ušlém zisku částku 198.122,- Kč. Z potvrzení o vyplaceném plnění ze dne 17.4.2014 je zřejmé, že v rámci ztížení společenského uplatnění byla odškodněna ztráta čichu žalobce, poškození obličeje a kostní defekt v klenbě lební, avšak neakceptováno bylo odškodnění pakloubu stehenní kosti, vážné mozkové nebo duševní poruchy po těžkém poranění hlavy (epilepsie) pro nedoložení odborného vyšetření a postkomoční syndrom pro jeho krátkodobost a brzké odeznění, přičemž při bodovém ohodnocení byl zohledněn věk žalobce a toto bylo navýšeno o 30%. Po doložení další zdravotnické dokumentace byla dle potvrzení o výši pojistného plnění ze dne 29.8.2014 vyplacena žalobci na náhradě vážné mozkové nebo duševní poruchy po těžkém poranění hlavy, zejména epilepsie, částka 360.000,- Kč po 50%ním navýšení. Další žalobci vyplacenou částkou za ztížení společenského uplatnění je podle potvrzení o vyplaceném plnění ze dne 27.5.2015 částka 144.000,- Kč po doplnění další zdravotnické dokumentace z oboru neurologie žalobcem. Podle potvrzení o vyplaceném plnění ze dne 13.8.2013 byl uhrazen žalobci ušlý zisk ve výši 198.122,- Kč dle potvrzení o přiznání k dani z příjmů za rok 2011 žalobce, podle potvrzení o vyplaceném dávkách nemocenského pojištění ze dne 27.3.2013 za období od 10.7.2012 do 30.1.2013 a živnostenského listu žalobce pro předmět podnikání Výroba, rozmnožování, nahrávání a distribuce zvukových a zvukově-obrazových záznamů.

Podle § 11 obč. zák. fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy. Podle § 13 odst. 1 obč. zák. fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění. Podle § 13 odst. 2 obč. zák. pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odstavce 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Podle § 13 odst. 3 obč. zák. výši náhrady podle odstavce 2 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

Soud při právním posouzení nároku žalobce na nemajetkovou újmu vycházel mj. z obsáhlé judikatury týkající se nemajetkové újmy jako přísně objektivní odpovědnosti, pro níž lze použít závěry soudu o náhradě škody ve smyslu § 420 a násl. obč. zák. (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 3124/2013 a 30 Cdo 1847/2013), a to ve smyslu § 11 až 13 obč. zák. a § 3079 o.z. Nelze se domáhat nemajetkové újmy na základě totožných skutkových tvrzení (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 2586/2014) jako u náhrady škody (ztížení společenského uplatnění a bolestné), protože náhrada škody na zdraví a nemajetková újma na právo na ochranu zdraví, popř. soukromí a rodinný život jsou dva samostatné nároky, které se vzájemně nesuplují, nedoplňují a nerozšiřují, a nemajetková újma tak nerozšiřuje právo na náhradu škody (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo